

ประกาศเทศบาลตำบลแม่กา
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว
พ.ศ. ๒๕๖๒

ด้วยเทศบาลตำบลแม่กา ได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลแม่กา ในคราวการประชุมสภาสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ และนายอำเภอเมืองพะเยา ได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว ตามหนังสืออำเภอเมืองพะเยา ที่ พย ๐๐๒๓.๖/๓๔๐๓ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๒

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายประพันธ์ เทียนวิหาร)
นายกเทศมนตรีตำบลแม่กา

หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๒

.....

หลักการ

เพื่อเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสุนัขและแมว เพื่อมิให้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน ในเขตเทศบาลตำบลแม่กา จึงได้จัดทำเทศบัญญัติ การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๒

เหตุผล

ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลแม่กาเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและมีการเลี้ยงสุนัขและแมวเป็นจำนวนมาก ซึ่งในบางครั้งเจ้าของสุนัขและแมวยังไม่มีความตระหนักในเรื่องการดูแลรักษา เลี้ยงดู และการควบคุมการปล่อยสุนัขและแมว ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสุนัขกัดทำร้ายผู้อื่นที่มีใจเจ้าของ หรืออาจเกิดโรคติดต่อจากสุนัขหรือแมวสู่คน เพื่อเป็นการดูแลรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตเทศบาลแม่กาให้ดีขึ้น ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ ควบคุมโรคระบาด มลภาวะและสภาพแวดล้อมเป็นพิษ และกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว จึงได้ตราเทศบัญญัติเรื่องนี้ขึ้น

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๒

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้นบังคับใช้

อาศัยความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเทศบาลตำบลแม่กา โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลแม่กา และความเห็นชอบของนายอำเภอเมืองพะเยา ตามคำสั่งจังหวัดพะเยา ที่ ๓๓๖๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ จึงได้ตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ดังนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลแม่กา แล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓. บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. เทศบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่สัตว์ของทางราชการ

ข้อ ๕. ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายถึง สุนัขและแมว

“การจดทะเบียน” หมายถึง การออกใบรับรองรูปพรรณสัณฐานและหรือการทำเครื่องหมายระบุตัวสุนัขหรือแมว

“การขึ้นทะเบียน” หมายถึง การนำเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้ว แจ้งต่อเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน และทำบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมว ตามแบบท้ายเทศบัญญัตินี้

“เจ้าของสุนัขหรือแมว” หมายถึง ผู้ครอบครองสุนัขหรือแมวหรือผู้ให้อาหารสุนัขหรือแมวเป็นประจำ

“การปล่อยสุนัขหรือแมว” หมายถึง การสละการครอบครองหรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์” หมายถึง เขตที่เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่เจ้าบ้านยินยอมให้สัตว์พังกอาศัยต้องนำสัตว์ไปขึ้นทะเบียนและปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายถึง กรง ที่ขัง หรือที่เลี้ยงอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรร่วมกันได้

“สิ่งปฏิภูล” หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมีกลิ่นเหม็น

“สุนัขควบคุมพิเศษ” หมายถึง

(๑) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ลอตไวเลอร์ (Rottweiler) พิทบูลเทอเรีย (pitbull terrier) บูลเทอเรีย (bullterrier) สเตฟฟอร์ดเชอร์บูลเทอเรีย (Staffordshire bullterrier) และสายพันธุ์อื่นที่เทศบาลประกาศกำหนด

(๒) สุนัขที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๓) สุนัขที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่วยุ

“เทศบาล” หมายถึง เทศบาลตำบลแม่กา

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายกเทศมนตรีตำบลแม่กา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖. ให้นายกเทศมนตรีตำบลแม่กาการรักษาการตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗. ให้พื้นที่เทศบาลตำบลแม่กาเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๘. ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยเด็ดขาด

หมวดที่ ๒

การจดทะเบียนสุนัขและแมว

ข้อ ๙. ในการจดทะเบียนสัตว์ ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ นำสัตว์ที่มีอายุตั้งแต่ ๖๐ วัน ขึ้นไป ยื่นคำขอใบรับรองการจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่สำนักงานเทศบาลตำบลแม่กา หรือสถานที่ใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๐. แบบใบรับรองการจดทะเบียนสัตว์ให้เป็นไปตามแบบ คลสม.๑ แบบคำขอขึ้นทะเบียนสัตว์ ให้เป็นไปตามแบบ คลสม.๒

ข้อ ๑๑. ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่เกิดการเปลี่ยนแปลง เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๑๒. ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงถิ่นที่อยู่ของสัตว์ ที่พักอาศัยของสัตว์หรือเจ้าของสัตว์ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ให้เจ้าของสัตว์ มีหน้าที่ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ คลสม.๓ , คลสม.๔ หรือ คลสม.๕ แล้วแต่กรณี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่เกิดการเปลี่ยนแปลง เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๑๓. ในกรณีที่สัตว์ตาย เจ้าของบ้าน หรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ คลสม.๖ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์ตาย เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๑๔. ในกรณีที่สัตว์หายหรือได้พบสัตว์ที่หายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการหายหรือพบสัตว์ที่หายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์หายหรือพบสัตว์ที่หาย เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๑๕. เมื่อบัตรประจำตัวสัตว์สูญหาย (คลสม.๑) ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อทำบัตรประจำตัวสัตว์ใหม่ ตามแบบเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๖. ในกรณีที่สุนัขที่ไม่ใช่สุนัขควบคุมพิเศษทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน ให้เจ้าของสุนัขแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อเปลี่ยนสาระสำคัญของบัตรประจำตัวสุนัข

ในกรณีที่สัตว์ทำร้ายคน ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยเร็วเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๑๗. การแจ้งตามข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์อาจแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือโดยวิธีอื่นก็ได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หมวดที่ ๓

การควบคุมการเลี้ยงสุนัขและแมว

ข้อ ๑๘. ในการเลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) ต้องนำสัตว์ที่มีอายุระหว่าง ๒-๔ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นครั้งแรก และต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและการกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

กรณีเป็นสุนัขควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สุนัขไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๓) ต้องเลี้ยงสัตว์เฉพาะในบ้านตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้และควบคุมสัตว์มิให้ออกจากสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

(๔) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๕) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นหรือแหล่งเชื้อโรคที่เป็นอันตราย

(๖) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของสัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ

(๗) จัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันอันตรายจากโรคที่เป็นอันตรายเฉพาะสัตว์เองหรือโรคที่เป็นอันตรายจากสัตว์สู่คน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๙. ห้ามมิให้เจ้าของสัตว์แสดงเครื่องหมายว่าฉีดยุติกรรม โดยยังไม่ได้ฉีดยุติกรรมตามที่กำหนด

ข้อ ๒๐. ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตน ในที่หรือทางสาธารณะหรือในสถานที่อื่นใดในเขตเทศบาล

ข้อ ๒๑. เจ้าของสัตว์ที่ไม่ประสงค์จะเลี้ยงสัตว์อีกต่อไป ต้องมอบสัตว์พร้อมบัตรประจำตัวสัตว์ให้กับผู้ประสงค์จะเป็นเจ้าของสัตว์รายใหม่ และผู้เป็นเจ้าของสัตว์รายใหม่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันรับมอบสัตว์

เจ้าของสัตว์รายใหม่ต้องเป็นบุคคลผู้ที่ยินยอมรับด้วยความเต็มใจและมีความพร้อมต่อการเลี้ยงมีจิตใจรักสัตว์ ไม่นำสัตว์ไปทรมานหรือฆ่า หรือกระทำการอื่นใดอันมีลักษณะเป็นการทรมานสัตว์

ข้อ ๒๒. เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรคพิษสุนัขบ้า อาการดุร้าย วิ่งเพ่นพ่าน กัดสิ่งที่ยาวหนา หรือเชื่องซึม ชุกตัวในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เดินโซเซ ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี้ย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๒๓. เมื่อสัตว์กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์จับสัตว์นั้นกักขังไว้เพื่อสังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ดำเนินการตามระเบียบกฎหมายต่อไป

ข้อ ๒๔. เมื่อสัตว์ตายด้วยเหตุตามข้อ ๒๒ หรือสงสัยจะเป็นโรคพิษสุนัขบ้า เจ้าของสัตว์ต้องตัดหัวสัตว์นั้น บรรจุใส่ถุงพลาสติกแล้วนำไปแช่น้ำแข็งหรือปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอเมืองพะเยา แล้วนำส่งให้เทศบาลหรือสำนักงานปศุสัตว์อำเภอเมืองพะเยา เพื่อตรวจหาเชื้อพิษสุนัขบ้าและดำเนินการตามระเบียบกฎหมายต่อไป

ข้อ ๒๕. เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เพาะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรคโดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำ

ข้อ ๒๖. เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้ มีอาการโรคพิษสุนัขบ้าหรือเป็นโรคพิษสุนัขบ้าหรือถูกสุนัขบ้ากัด เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือทำลายหรือกักขังสัตว์นั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๗. เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดมีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดขวางการจับกุมสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะหรือสอบถามข้อมูลหรือตรวจสัตว์ที่สงสัยว่าจะเป็นโรคพิษสุนัขบ้าหรือทำลายสัตว์ที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้า

ข้อ ๒๘. เมื่อมีประกาศเขตโรคระบาดโรคพิษสุนัขบ้า หรือประกาศเขตโรคระบาดโรคพิษสุนัขบ้าชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายใน และเข้า-ออก ในเขตเทศบาลตำบลเวินแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๔ การนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยง

ข้อ ๒๙. ผู้ใดนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) พกบัตรประจำตัวสัตว์และแสดงบัตรประจำตัวสัตว์เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกตรวจ
- (๒) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือของผู้อื่นได้อย่างทันท่วงที
- (๓) กรณีที่เป็นสุนัขควบคุมพิเศษ ต้องสวมใส่อุปกรณ์ครอบปากและสายลากจูงที่แข็งแรง และจับสายลากจูงสุนัขห่างจากตัวสุนัขไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร

ข้อ ๓๐. ห้ามบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี หรือเกินกว่า ๗๐ ปี นำสุนัขควบคุมพิเศษออกนอกสถานที่เลี้ยง

หมวด ๕ อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๓๑. เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๒) เข้าไปในสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น
- (๓) แนะนำให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขหรือเทศบัญญัตินี้
- (๔) แต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาล ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๓๒. กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ในเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของและปราศจากการควบคุม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถจับและควบคุมสัตว์ไว้เพื่อดำเนินการตามเทศบัญญัตินี้และกฎหมายต่อไป

ในกรณีที่เจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนด เจ้าของสัตว์เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ ให้แก่เทศบาลตำบลแม่กา ตามจำนวนที่จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันตราย อันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๓. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือข้อควรปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(นายประพันธ์ เทียนวิหาร)
นายกเทศมนตรีตำบลแม่กา